

Բանտի խոսքի մեծերի ընդմիջումների միջոցին կերպովն Կարոյ Սասարեան վարժարանի աշակերտական խումբը և վանքի աշակերտները Երեկոյան տեղի ունեցաւ յորեկանական ներկայացում. իսկզպէն Շիւթիի Վեպագաները, որ նախապէս սիրողներն անտրոյնութեան անցաւ քաւարի: Միջնորդներն ժամանակ կը նստէր Ֆիւնարները: Թարտանի մասըր եղաւ մօտ 800 դուռ, ծախւած ներկատուներն գոյացաւ աւելի քան 1200 դուռ, որից դուրս գլով ծախիւրը, 1500 դուռուց կը ձայն գոտար արդիւնք ի նպաստ Տարնի մասով Ֆրոնցին: Եւրաստանի վաճառումը կը շարունակէր Կարոյ երկու: Միտիկան սարքով վճակաւորը ևս մօտ 800 դր. Վճառած թերթի օգտին:

Հանդիսին ի միջի սայլոց ներկայ էր ան Կարոյ նախորդ երեսու. պ. Գ. Կասառեւածեանը: Ծախչող օրը շուրտարական հեռագրներ տառցեցին Երեւն Վեպատմարտի վարչութիւն, պ. պ. Վահան Փափագանէն, Ջարդարեանէն, Ջուարեանէն, Վրթ. Փափագանէն, Միամանուէն և այլն:

Երկիւյան յորեկանական յանձնարարը ընթերցու աւս պատուար հիւրերն. ներկայ էր Մշոյ փոխ-կատակաւորից Շաֆգի ընչ, Աշակերտական խումբը երկեց գանապան երկեր և պարեցանայական պարեր: Ճաւայի էր որ Մշոյ զինուորական գումանգան, Նակառակ էր խոստման, անկախ պատճառներով ոչ ինքը կարողացաւ ներկայ գտնուի և ոչ զինուորական նապախումբը:

Կարոյ երիտասարդական միտիկան ներկայացուցիչներն ու աշակերտական խումբը ոտքով մեկնեցան Մուշ և Թարգմանչաց վանքը. յաջորդ կիրակի պիտի վերադառնան Աշտիշաւս. Սասակի գերեզմանի վրայ ևս վատարելա նման հանդէս մը:

Վերջի պահան հեռագրով կիսանանք որ խումբ մը երիտասարդներ Քիֆիլզէն հասած են Կարին. ս. Կալայակտի տունին չհասնելով, ոտքով մեկնած են զէպի Մուշ գոնէ Աշտիշաւսի տանին ներկայ գտնուելու և հայրենի երկիւյն ուխտ մը ընելու:

Ճանկանք որ անոնք շատ յաջորդներ ունենան:

Աբէլ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵԾ ՏՈՆԸ

ՅՈՒՆԻԱՆԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՄՆԸ

Ս. Կարապետ, 22 յուլիսի

Ս. Թարգմանչաց վանքն յետոյ նախապէս եղած որոշման համաձայն՝ հայ տատերի պիտի 1500 և հայկական տպագրութեան 400 ամսակի աւթիւ յորեկանական հանդէսներ կատարելանան ևս. Կարապետի վանքի մէջ ամսոյս 20-ին:

Վարդավառի շարքի երեկոյան եկեղեցական թափօրը կ'ապ առաւ եկեղեցու բակի մէջ, ուր երկաթէ վանդակատներն երեք անցքերի վրայ թարմ կանաչներէ կազմած էին յաղթական կամարներ: Եկեղեցու ճակատաւ գարգարած էր ս. Սասնակի և Մեսարոբի նկարներով: Հագարաւոր ուխտաւորներ կը վիտային ամեն կողմ, թափօրի շուրջը, կիտրոնների վրայ: Հողեհանգստէն յետոյ, Տարտի առաջնորդ և, եպ. Պարթևանեանը հանդէսը բացեց և մի քանի հակերճ խօսքերով գրաստեց ս. Սասնակի և ս. Մեսարոբի կրօնաւթիւններ, որոնք մեր ազգից ցիր ու ցան հաստածները մայրենի գրականութեանով հնարաւորութեան ունեցան շարկապի միտնանց հետ:

Յետոյ խօսեցին Պարթևոբի առաջնորդ Պասկ վարդապետը, յորեկանական յանձնարարի ներկայացուցիչը: Ըստ մեկան խորհրդի աստնապետը, իսկ մի այլ պարսն թուրքերէն գրասար ճաւ կարացու Վերլը խօսքը գրեցաւ պ. Վասնակին, որը շեշտեց, թէ հայ ժողովրդի պոյութեան և յառաջադիւթեան համար անհրաժեշտ են երկու քան զրիչ և սուր, որոնք պէտք է միմեանց լրացնեն և ազատութեան ճանապարհ բանան: Մալաթիայի բոլիչ

Պոնափարտան մեր օրերը համարեց որք ժամանակ, առանց որի գրչի գործունեութիւնը ապարդիւն կանգնի. ոյմն է, որ գրչից յառաջ կ'ընէ և ազգիւն ու հայրենիքին ապահով վիճակ մը կ'ընէր. Գ. Ռոստոմ շեշտեց թէ մեր մի ամբողջական ազգ ըլլալը կասկածելի է, քանի որ այսպիսի համագրային մեծ տօնի օրին մեր բոլոր հաստածները ցիր ու ցան կը գործեն և չեն համախորհի մի տեղ, մի սեղանի շուրջ, մէկ նպատակակէտի առաջ: Տարտը ըլլալով հայ գրականութեան որդան և հայ գրական գործիչների անհմտների շտեմարան, ցանկաւ և նպատակայարմար կը լինէր, առայն նա, որ բոլոր հայերը ամեն տեղից հաւաքելին այստեղ և աւելի մեծ շուքով ու փառասուր կերպով կատարէին համագրային այս մեծ տօնը. անհրաժեշտ է, որ այսպիսի ուխտի օրերը մենք կարողանային կազմակերպել և օգտագործել այնպէս, ինչպէս էր նախարարատնական շրջանի մէջ, ոյովպիսեան խաղերով և այլ կրթիչ գարնութիւններով և տարին մի անգամ հաւաքել այստեղ, որպէսզի ազգի բոլոր հաստածները կապ ստեղծէին իրենց մէջ ու յառաջադիւթութեան մի ուղիքի մը կազմէին:

Հանդէսէն յետոյ հայկական հինգ կուսակալութիւններն ներկայ գտնած գործիչները ժողովը ընդունեց պ. Ռոստոմի առաջարկը և յանձնարարեց Տարնի երիտասարդութեան կազմել յորեկանական յանձնարարի նման մի մարմին, մշակել ուղիքի մը և ամեն Վարդավառի տօնին նաւասարգի նման հանդէսներ կազմակերպել: